

Fager kveldsol smiler (Rinck/Hognestad)

1 Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.

2 Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar
i den stille kveld!

3 Ingen kveld kan læra
bekken fred og ro,
ingi klokke bera
honom kvilebod.

4 Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.

Takk til deltakere fra Askøy kulturskole

Hilde Brevik Grytten, trombone

Anne - Gurine Folgerø Gjøsæter, orgel

Amalie Aase, kornett

Tina Fauskanger, kornett

Caroline Gjevik, kornett

Helene Gjevik, euphonium

Stine Sognnes, orgel

Forrettende prest: Arve Hansen Haugland.

Arrangør:

Askøy kommune

Herdla sokneråd

Herdla museum

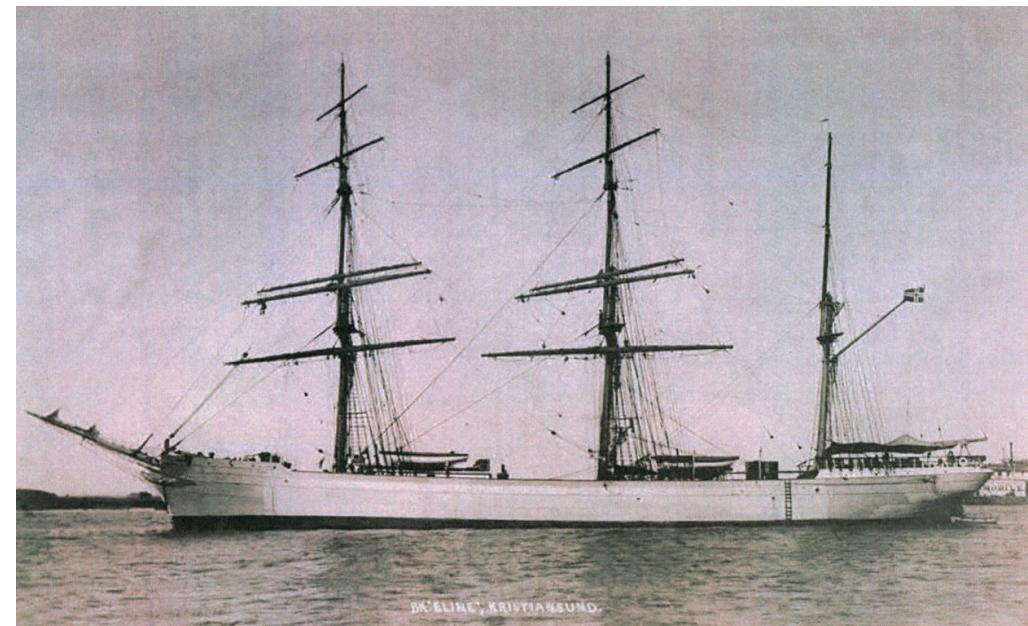
Spesiell takk til

Kjell Dønheim, forfatter og initiativtaker

Solfrid L. Hess, Rådgiver - Allment kultur, Askøy kommune
og sokneprest i Herdla sokn Astrid Marie Haugland

100-årsminne om bark

"Eline"s tragiske forlis ved Skjelanger 30. januar 1912

30. JANUAR 2012 KL. 11.00

HERDLA KYRKJE, ASKØY

Program:

- **Preludium**
v/Anne - Gurine Folgerø Gjøsæter, orgel og Hilde Brevik Grytten, trombone
B. Marcello: Sonate nr. 1, 1. sats—Largo
- **Presten:** Inngangsord
- **Salme:** O bli hos meg
- **Minneord** v/Kjell Dønheim
- **Orgelsolo**
v/Stine Sognnes
- **Presten:** Fadervår
- **Salme:** Tårnhøye bølger går
- **Presten:** Velsignelsen
- **Postludium:** v/ Kulturskolen
"Amazing Grace, how sweet the sound..." v/Helen Gjevik, euphonium og Stine Sognnes, orgel.

- **Alle går ut til minnesmerke**
- **Kransenedleggelse:** v/varaordfører Roald Steinseide
- **Salme:** "Fager kveldsol smiler".

Alle går videre til Menighetshuset for enkel servering

O bli hos meg (Monk/Jensen)

O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger - dvel o Herre blid!
Når annen hjelp blir stov og duger ei,
Du, hjelpelösес hjelper bli hos meg!

Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort;
Forandrings skygge følger tro min vei
O du som ei forandres, bli hos meg!

O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys;
Da skinner morgenrøden på min vei!

1 Tårnhøye bølger går
langt ifra havn.
Skipet sin skumkrans slår,
dukker sin stavn.
Ikke en stjernes bud
brenner for meg,
da sier Gud av Gud:
Fred, det er jeg!

3 Jesus, du dyre navn,
dagen tar av.
Los meg engang i havn,
bortenfor hav.
Tal så i dødens stund
ordet til meg,
sagt med din egen munn:
Fred, det er jeg!

2 Løftet på bølgens rygg,
tatt i dens favn,
er jeg i stormen trygg,
kjjenner min havn.
Skjuler enn sorgens gys
leden for meg,
skinner dog lys av lys:
Fred, det er jeg!

Tårnhøye bølger går
(Hovland/Zwilgmeyer)